

nežno ljubil, kakor ljubi mati svojega otroka. O Gospod, zahvalim in proslavljam Te, ker si me ustvaril!»

Vse do smrti se je borila z Rimom, da bi dobila dovoljenje za popolno uboštvo zase in svoje sestre. In dva dni pred smrtjo je prejela od papeža toliko zašeleno listino, da smejo živeti sestre pri svetem Damijanu po Frančiškovih navodilih brez vsakršnega najmanjšega imetja. In to listino papeževa je držala na mrtvaškem odru v svojih mrzlih rokah. Drugo leto je postala svetnica.

A sestre niso ostale zveste Klari. Še sedem tednov po njeni smrti so zahtevale lepše prostore pri cerkvi San Giorgio (Sv. Jurij). Pravdale so se s škofom, dokler se niso preselile 10. maja 1259, kjer so še danes in kjer je sedaj cerkev sv. Klare.

Preubeno jim je bilo pri sv. Damijanu in so odšle v mesto, da so postale bogatejše na zunaj, a ubonejše po duhu.

Lepota svete Klare pa je ostala do današnjih dni pri svetem Damijanu, kjer so sedaj frančiškani. Ondi je še vse tako, kakršno je bilo, ko je še ona živela. Tu vidimo ubočni, tesni kor, kjer so molile sestre, vidimo ob steni raskave, zaèrnele in tako preproste klopi, vidimo jedilnico, temen nizek prostor, kjer škripljejo podnice in je »sveta gospa revšeina« tako velika. Vidimo zvonček, ki je z njim klicala sv. Klara sestre k molitvi, kositrni kelih, ki je iz njega zauivala presveto kri Gospodovo pri obhajilu, vidimo brevir, ki ga je zanjo tako lepo, tako neeno spisal brat Leon, »mala ovèica Boja« in, ki ga je vsak dan brala. In stopimo v nizko, majceno in tako tesno celico njeno in vidimo njen vrteèek, majhen prizidek na strehi med visokim zidovjem, od koder je prav kraljevski razgled na vso umbrijsko dolino.

Ona sama pa leži zgoraj v svoji cerkvi. Èrna je koa obraza in rok, a je lice tako neeno, tako svetniško in vendar èisto ensko, da se nehote skloniš v globokem spoštovanju in jo zaprosiš pomoèi pri Gospodu.

Konec.

Na fotografiji sta Peter in Anita Schneider pri prvem svetem obhajilu in sveti birni s staro mamo Ivanko Bole, oèetom Georgem in mamo Justino na binškotno nedeljo, 30. maja 2004, v cerkvi 'St. Martin de Porres' v Hallett Cove, SA. Od te nedelje dalje sta Peter in Anita zvesta ministranta.

Ta dan je bil velik praznik za vso družino.

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Ss.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POËITKA - MOTHER ROMANA HOME

Sv. ciril in Metod Melbourne

VSA NAŠA PRAZNOVANJA – telovska procesija prvo nedeljo v juniju, praznovanje dneva dravnosti zadnjo nedeljo v juniju in praznovanje zavetnikov naše cerkve in misijona prvo nedeljo v juliju, so bila obsijana s pravimi pomladnimi sonenimi žarki, čeprav se je zima šele prav začela.

Neva Roeder se zahvaljuje v imenu vse družine BOLE za pozornosti, ki ste jih naklonili mami **MARCELI BOLE ob njenem 90. rojstnem dnevu:** pevcem, društvu sv. Eme, vsem, ki ste poslali voščila, rože, darove. Bog lonaj vsem!

Gospa Marcela je ob koncu maše v nedeljo, 20. junija 2004, spregovorila tako mladostno in sveže, da smo vsi kar ostrmeli. S kleno, jasno in modro besedo je »natresala« modrosti življenja in nas spravljala v smeh in dobro voljo. Tako je bilo potem tudi v dvorani, kjer je bilo družinsko kosilo in sta obe hčerki Danila in Neva s svojima družinama pripravili mami in očetu veliko veselja. Marcela Bole je bila rojena 18. junija 1914 v Šepuljah pri Sežani, četrta hčerka Petra Geca in Justine roj. Švab. Pri šolskih sestrah v Tomaju je končala osemletko, tri razrede v slovenščini, ostale pa pod fašizmom v italijanščini. Izučila se je za šiviljo in opravila tečaj za vezenje. To je vse življenje opravljala z veseljem. Leta 1939 se je poročila s Silvestrom Boletom – letos obhajata 65 let skupnega življenja. Po vojni je bila do leta 1955 poleg domačega dela tudi šivilja na Opèinah pri Trstu. Leta 1955 je priplula z mošcem Silvestrom in hčerka Nevo in Danilo v Avstralijo. Tu se je kmalu zaposlila kot šivilja. Njena velika ljubezen je vedno bila slovenska beseda, zložena v pesem z rimo. V pesmi je Marcela povezala

vse svoje življenje in življenje slovenske skupnosti. Njena pesem je kot arhiv dogodkov, ki jih je doživljala ona in slovenska skupnost v Melbournu. V samozaložbi je izdala tri pesniške zbirke: **Kraški izlivi** - leta 1984, **Iz Krasa po svetu** – leta 1989 in **Kraški odmevi** – leta 1991. Na strani sto svoje prve pesniške zbirke je napisala pesem Ěestitke k 30-letnici Slovenskega društva Melbourne. Ob koncu pravi: »Tu lahko vsak s ponosom pove, / da je potomec slovenskega očeta in matere. / **živel slovenski rod tu in vse povsod!**« Ta njen klic dobrih volja za vsakega človeka je spremljal in spremlja 90-letno Marcelo še tudi danes, ko Slovensko društvo praznuje svoj zlati jubilej – 50. obletnico obstoja. Vsi smo se postarali, le dobrot srca se nikoli ne postara! Še enkrat čestitke dragi Marceli, tej Božji Mareli, kot je menda dejal **pater Bazilij, ki je že sedem let med pokojniki.** Njega pa se bomo spomnili pri mašah 25. in 26. julija (umrl 26. julija 1997, pokopan 2. avgusta 1997).

Prijazno srečanje manjših bratov v Kew, 3. julija 2004: generalni vizitator avstralske franješkanske province p. Gerard Raftery iz Irske, brat Noel English in gvardijan Jordan Warburton iz East Melbourne, bogoslovec iz Singapurja brat Jivan Daniel, p. Ciril, spredaj kleči gvardijan iz Guildforda VIC, p. James Fitzgerald.

Letošnjo 13. obletnico slovenske drave smo obhajali tudi pri nas v veselju, ki ga nam je prinesel letošnji prvi maj, ko je Slovenija postala polnopravna članica Evropske zveze (na fotografiji zgoraj je utrip s praznovanja). Na delu vrta med cerkvijo in domom matere Romane so Štefan Merzel, Janko Klemenčič in Franc Krenos postavili še tretji drog za evropsko zastavo. Material je podaril Tone Bogovič, Štefan Cek pa je vse tri droge prepleskal. Do letošnjega leta je vse proslave pripravil Slovenski narodni svet. Sedaj pa so člani in upravni odbor sklenili, da ne gre več in po mnogih sejah sklenili, da se SNS ukine.

Zadnji izredni občni zbor so imeli 5. julija. Kulturni odbor verskega in kulturnega središča v Kew so zaprosili, če nadaljuje njihovo delo priprave Prešernove proslave in praznovanje dneva državnosti. Tako smo sklenili, da bomo obhajali praznik matere domovine najprej v cerkvi z mašo za domovino ter tam tudi prvi del programa s slavnostnim govorom odpravnika poslov veleposlaništva RS v Canberri, deklamacijo in pesmijo ter umetniško besedo Ivana Cankarja. Drugi del,

petje himen in izobesitev zastav, pa zunaj. V dvorani je društvo sv. Eme pripravilo vse potrebno, da smo lahko nazdravili domovini in sebi. Za sodelovanje pri programu praznovanja državnosti moram izreči zahvalo najprej **g. Bojanu Bertonclicju, odpravniku poslov veleposlaništva RS v Canberri**, da je bil med nami in imel slavnostni govor, pevskeму zboru in pevovodkinji Metki McKean ter organistu Lentiju Lenku za petje pri maši in petje vseh treh himen: avstralske, slovenske in evropske. Smo povedali prav, ko smo rekli, da je ta dan evropska himna prvič zapeta v slovenskem jeziku v Avstraliji na

JUBILANTI, ki so na dan zveganja obnovili svoje zakonske zaobljube: Marija in Anton Brne – 59 let, Marija in Maks Hartman – 58 let, Stana in Pepi Hrvatina – 55 let, Angela in Peter Vorich – 54 let, Elvira in Blaž Pribac – 52 let, Matilda in Frank Kovačič – 52 let, Zora in Albin Gec – 50 let, Terezija in Franc Fekonja – 45 let, Magdalena in Tone Tomšič – 40 let, Lidija in Alex Bratina – 20 let. Na fotografiji sta še vnučka zakoncev Fekonja in Bratinova najmlajša hčerka Natalie ter pater Ciril na desni in misijonarka Marija na levi strani.

takšnem praznovanju? V cerkev so v procesiji nosili zastave Štefan Merzel, Janko Klemenè in Franc Krenos; Lidija Bratina pa je organizirala mlade nosilce zastav v narodnih nošah: Melissa in Andrew Bratina, Natalie Postroin, Michelle Kohek, Rafal Kaplon, Gavin Trbanc. Prva generacija je zastave prinesla v cerkev ob spremstvu druge generacije, druga generacija pa jih je ponesla po programu v cerkvi do drogov, kjer jih je med petjem himne dvignila na vrh droga. Za sodelovanje v programu hvala Lojzetu Jerièu, Dragi Gelt, Melissi Fistriè, Štefanu Merzelu, za postrebo (kranjske klobase in kisko zelje): Olgi in Tonetu Bogoviè, Marti in Francu Krenos, Ana Mariji in Štefanu Cek, Mariji Debelak, Hildi Vidoviè, Ani Špacapan; za okrasitev cerkve Zori Kim in Fani Šajn.

Iskrena hvala vsem, ki ste teden dni pozneje olepšali praznovanje naših zavetnikov svetih bratov Cirila in Metoda. Imeli smo lep obisk in slovesno praznovanje v cerkvi in potem v dvorani, kamor ste prinesli dobrot, da so bile mize bogato obloene, kot e dolgo ne za to prilono, so povedali. Hvala za èestitke in darove za vzdrvanje našega misijona. Prejeli smo 198 kuvertic s skupno vsoto 5.232 dolarjev. Hvaleni smo vsem vam, ki v mislih, srcu in dejanjih nosite tudi slovensko cerkev in vse, kar je slovensko okoli nje! Èestitke tudi vsem zakonskim jubilentom, ki v tem letu praznujete svoje jubileje!

V èetrtek, 15. julija, je prišel na dvotedenski obisk v Avstralijo **misijonar pater Miha Drevenšek iz Zambije**. Mnogi se ga spominjate še iz leta 1974, ko je med vami prepeval s skupino Minores. V nedeljo, 18. julija, je vodil somaševanje v Kew in

pridigal pa tudi prepeval. Veselo je bilo v cerkvi in v dvorani, kjer so kuharice iz Campbellfielda in èlanice društva sv. Eme postregle z odliènim kosilom. Pesem je odmevala po dvorani v pozne popoldanske ure. Med nami je bil tudi **slovenski izseljenski duhovnik v Belgiji g. Lojze Rajk**, ki je bil na obisku pri sestri Barici Brodnik in bratu Francu Rajku v Wollongongu ter sestri Ivanki Šimec v Sydneyu in neèakih Martinu in Franciju Slobodnik ter njihovih druinah. Gospod Lojze je 21. julija odpotoval v Belgijo, pater Miha pa nadaljuje svojo pot do Sydneya, Gold Coasta in Adelaide. V Zambijo se vraèa 2. avgusta.

Med druinskim kosilom, 18. julija, je zadnji predsednik Slovenskega narodnega sveta Viktorije **g. Štefan Merzel** podelil iz **blagajne SNS** \$250 Slomškovi šoli, \$300 mladini, ki se pripravlja na mladinski koncert, \$200 Baragovi knjinici, \$250 folkolrni skupini Iskra, \$300 radiu 3 ZZZ, \$350 verskemu središèu. V imenu Slomškove šole in za mladinski koncert je dar sprejela Lidija Bratina, Marija Oppelt za Baragovo knjinico, Melissa Bratina za folklorno skupino, Lenti Lenko za radio 3 ZZZ in p. Ciril v imenu verskega središèa. Vsi smo se lepo zahvalili za pozornost in dar odboru in vsem èlanom SNS Viktorije, ki so v 13 letih opravili veliko poslanstvo, še posebej dragoceno v èasu boja za samostojno in neodvisno ter mednarodno priznano dravo Slovenijo. Pater Ciril je podarjeni denar podaril naprej misijonarju patru Mihi za njegove mlade šolarje v Zambiji. Prostovoljni prispevki po dvorani pa so oblikovali dar \$511 in 10 evrov, kar pomeni, da smo imeli obiske tudi iz Slovenije. Pater Miha je naroèil prsrèno zahvalo vsem dobrim srcem!

BERNARD BRENÈIÈ bo 14. avgusta 2004 dopolnil 70 let. Ob njegovem jubileju mu iskreno èestitamo in se mu ob tej prilono tudi zahvalimo za mnoga dela, ki jih je opravil in jih opravlja v cerkvi in v Baragovem domu v Kew. Skoraj ni tedna, ko ga ne bi za kaj prosili. Takoj pride in Bernard, odlièen mizar, vse postori. Prav tako s srcem je tudi pri Slovenskem društvu Melbourne. Dragi Bernard, naj Vas in vso Vašo druino blagoslavlja Jezus – On se je med drugim tudi dobro razumel na tesarstvo in mizarstvo! – Bernardu se je pri rebanju sreèolova za Baragovo knjinico v nedeljo, 18. julija, nasmehnila sreèa. Naj ga spremlja vse ivljenje. Bog vas ivi, Bernard!

To nedeljo je bilo tudi srebanje desetih dobitkov sreolova, namenjenega naši knji•nici.

Hvala Tilki Lenko in Fani Šajn za prodajo sreok ter Zori kirm in Olgi Bogoviè za pripravo nagrad. Dobitek od sreolova je \$486.30. Baragova knji•nica, ki jo je zaèel pater Bazilij v kovèku leta 1956 – to je bila potujoèa knji•nica, je leta 1960 dobila poseben prostor v kapelici Padua Hall kot Baragova knji•nica. Od 18. maja 1976 vodi knji•nico **knji•nièarka Marija Oppelt Oppelli**. Danes ima knji•nica štiri tisoè knjig v slovenšèini in del tudi v anglešèini. Knji•nièarka Marija vodi tudi prodajo knjig, avdio in video kaset, CD in DVD. **O Marijini 80-letnici, ki jo bo obhajala 26. avgusta letos, pa v naslednji številki Misli.**

VELIK ŠMAREN- praznik Marijinega vnebovzvetja bomo praznovali v nedeljo, 15. avgusta. V gosteh bomo imeli goriški oktet Vrtnica, ki bo pel pri deseti maši in potem v dvorani, kjer bo društvo sv. Eme postreglo z dru•inskim kosilom. **Za goriški oktet Vrtnica, ki bo na turneji po vsej Avstraliji, pravijo glasbeni kritiki, da je sedaj najboljši oktet v Sloveniji.** Gotovo bomo poslušali zveneèe glasove. Vabljeni Marijini èastilci k slovesnemu bogoslu•ju na najveèji Marijin praznik, ko bomo tudi mi obnovili posvetitev slovenskega naroda Materi Bo•ji, kot to delajo po vseh Marijinih romarskih svetišèih in tudi po vseh slovenskih •upnijah. Ta dan bodo v Kew od 11. do 14. ure **KONZULARNE URE.**

V nedeljo, 22. avgusta, bo sv. maša ob 6. uri zveèer v MORWELLU.

30. MLADINSKI KONCERT bo letos 2. oktobra ob 3. uri popoldne v dvorani slovenskega društva v Adelaidi. Geslo koncerta je: Skupno na poti. Vabimo mlade talente, da se prijavijo. Prijavnice dobite pri tisku ob izhodih iz cerkve. Iz Melbourne bomo odpotovali v Adelaido v èetrtek, 30. septembra, zjutraj. Prijave sprejema Lidija Bratina,

telefon 9700 3178. Prvi avtobus je •e poln, sedaj sprejemamo naroèila za drugi avtobus, ki je •e tudi precej zaseden. Vse, ki ste se prijavili za potovanje, prosimo, da do 1. avgusta vplaèate Lidiji Bratina depozit sto dolarjev, polno ceno pa do prve nedelje v septembru, ko bomo obhajali oèetovski dan. Vabimo še tiste, ki se niste dokonèno odloèili, da se pridru•ite veseli dru•bi, ki bo potovala iz Melbourne v Adelaido na mladinski koncert in se v nedeljo, 3. oktobra, pozno zveèer vrnila domov.

KRSTI: Michael Stephen CEK, rojen 16.12.2003 v Wantirni. Mati Tania roj. Radesich, oèe Marko Cek. Botra sta Diana Paolucci in Rosemary Radesich. Sv. Ciril in Metod, Kew, 20.06.2004.

Brandon BARIÈ, rojen 07.03.2004 v Melbourne. Mati Monika roj. Horvat, oèe John Bariè. Botra sta Andrew Turk in Evelyn Kojc. Sv. Ciril in Metod, Kew, 27.06.2004.

Jordyn James COOMBER, rojen 12.11.2003 v Dandenongu. Mati Susan roj. Mariniè, oèe Paul Coomber. Botri so Ilona Laino, Scott Morrish in Steven Mariniè. Sv. Ciril in Metod, Kew, 27.06.2004. Èestitke mladim dru•inam in seveda tudi njihovim starim staršem!

ZAKRAMENT SV. ZAKONA: John Frank NOVAK, sin Franka Novaka in Zdenke roj. Klepec in Joanne MILNER, hèerka Henryja Roberta Milnerja in Wendy Anne Campbell-Brown sta sklenila sveti zakon v cerkvi sv. Klare na Mt. Dandenong VIC., 24.07.2004. Prièi sta bila Darko Po•ar-Burgar in Lisa Newman. Èestitke mladoporoèencema!

ODŠLI SO:

FRANK PROSEN je umrl 23. maja 2004 v bolnišnici v Werribee. Rojen je bil 15.11.1937 v Kutu•elu pri Ilirski Bistrici. Leta 1957 je prišel v Avstralijo in leta 1964 se je poroèil z Roso roj. Curellu iz Kalabrije. V zakonu sta se jima rodili hèerki Julie in Francy. Bil je ljubeè mo• in oèe, skrben za dom in ljubitelj psov.

Letos februarja je zbolel je za kostnina rakom. Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Leona v Altoni North 27. maja, pokopan pa je na pokopališèu v Altoni North. Zapušèa •eno Roso, hèerki Julie in Francy, bratranca Edvarda Hrvatina v Avstraliji in sestro Zoro z dru•ino v Sloveniji.

Mladi v narodnih nošah z zastavami pred odhodom iz cerkve na dvorišèe pred domom matere Romane, kjer so zaplapolale proti jasnemu nebu.

NADJA PISTRIN roj. Trnovec je umrla 3. junija 2004 v Footscray bolnišnici. Rojena je bila 29.08.1925 v Grgarju pod Sveto Goro pri Gorici, kjer je bila doma tudi Urška Ferligojeva, kateri se je prikazala Mati Bo•ja in ji naročila, da ji na gori sezidajo hišo. V dru•ini je bilo šest otrok, •iva je še le sestra Oliva. V Avstralijo je priplula na ladji Australia leta 1952. Poročila se je z Italijanom Renatom Pistrin 3. januarja 1953 v cerkvi St. Mary's v Williamtownu v Melbournu. Zapuša mo•a Renata, h•erko Mario Christino in sina Guida ter vnukinji Katherin in Taro. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Mary's Margaret, Sportswood, pokopana pa na pokopališu Altona North.

ANGELA MARCIW roj. Blatnik je umrla 29.06.2004 v poljskem domu za ostarele v Ardeer VIC. Rojena je bila septembra 1924 v Drašei vasi, Šmihel pri •u•emberku, v dru•ini petih otrok. V Avstralijo je prišla v marcu leta 1967. Leta 1970 se je poročila z Jurekom Marciw iz Belorusije (umrl 1979). Dalj časa je bila bolehná. Na praznik svetega Štefana lani sem jo sredi noči mazilil v Sunshine bolnišnici in zdravnik ji je dal še dve uri. Odklopili so ji dihalne aparate in jo odpeljali v sobo, kjer naj bi umrla še pred jutrom. Zdravnik je pripravljá njene najbli•je na njeno smrt. Pa je •ivela še pol leta. Vedno je bila vesela obiska duhovnika, ko sem ji prinesel sveto obhajilo. Na prvi petek v juniju je zopet prejela sveto obhajilo in maziljenje in na prvi petek v juliju smo jo pokopali. Pogrebna maša je bila ob veliki udele•bi ljudi v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu 2. julija 2004, molitve pa prejšnji večer v kapeli Tobin Brothers. Pokopana je na Keilor pokopališu. Zapuša brata Slavka Blatnika, ki je bil predsednik slovenskega kluba v St. Albansu, v Sloveniji pa sestro Anico Jurejevčič v Ěrnučah v Ljubljani.

JOHANN (Janez) KUTIN je umrl 9. julija 2004 v bolnišnici v Werribee. Rojen je bil 15.05.1938 v Josipdolu, Ribnica na Pohorju. V Avstralijo je prišel leta 1960 in se leta 1962 poročil s Terezo iz Hrvaške. Več let so •iveli v St. Albansu. Bil je odličen mehanik za mercedesove avtomobile in je imel tudi svojo mehanično delavnico. Kmalu po prihodu v Avstralijo je delal z azbestom in to mu je pustilo posledice na pljučih. Zapuša •eno Terezo, h•erke Roselindo, Jo•ico, Eriko in sina Hansija, brata Franca in Darka ter sestri Eriko in Miro v bli•ini Maribora ter sestro Cvetko v Dravogradu. Pogrebna maša je bila v

cerkvi sv. Andreja v Werribee 14. julija in nato pogreb na Rothwell pokopališu, Little River.

HORST GERHARD GEBRANZIG je umrl zadet od srčne kapi na domu v Oakleigh East VIC, 5. julija 2004. Rojen je bil 28. 10. 1923 v Nemčiji. Njegova •ena Ana roj. Fras je doma iz Oseka pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah. Poročena sta bila trideset let. •ena Ana je v domu za ostarele. Horst je rad prihajal v našo cerkev in večkrat podaril svoja dela lesenih okrasnih predalnikov za srečolov. Pogrebne molitve smo imeli v kapeli pogrebnega zavoda Kingston Funeral Services, 305-307 Warrigal Highway, Cheltenham. Nato so ga odpeljali v Springvale krematorij za upepelitev. Zapuša •eno Ano, sina Uwe v Nemčiji, h•erke Moniko, Barbaro in Elfie z dru•inami in druge sorodnike.

Tragično je 12. julija 2004 sklenil •ivljenje 21-letni **JOHN MICHAEL ERJAVEC** iz East Kew. Rojen je bil 10.02.1983 v Melbournu. Pri 16-tih letih je zbolel za shizofrenijo. Nadaljeval je šolanje in bil sedaj redno zaposlen kot prodajalec v trgovini Safeway v Kew, kjer nas je večkrat tudi postregel. Toda ni videl luči na koncu predora, kot je sam dejal. Molitve zanj so bile v naši cerkvi 20. julija ter naslednji dan pogrebna maša, ki je pokazala, da je vendarle imel veliko prijateljev. Njegova mama je predstavila njegovo •ivljenje in boje ter prosila mlade ljudi, da spoštujejo drugačne in bolne. Pri pogrebni maši je somaševal tudi misijonar p. Miha Drevenšek, ki je po berilu zapel pesem »Help me, Jesus«. Pokopali smo ga na pokopališu Warrandyte. Zapuša očeta Vinka, mamo Marion, sestro Kathy (30) z mo•em in brata Gregoryja (32) in Marka (23) ter Vinkovega strica Mihaela Erjavca (82 let) v Traralgonu, ki je v Avstraliji •e od leta 1952. Johnov oče Vinko je doma iz Sv. Vida pri Vuzenici, •iveli pa so potem pri Sv. Jerneju nad Muto na Koroškem. V Avstralijo je Vinko prišel leta 1959 in se leta 1970 poročil z Marion roj. Donovan. John je bil najmlajši v dru•ini.

Molimo za pokojne, vsem sorodnikom pa so•alje v luči vere.

p. Ciril

ZAHVALA

Prisrčna zahvala p. Cirilu in misijonarki Mariji za duhovno vodstvo in obiske moje sestre **Angele Marciw**, vsem prijateljem za cvetje in izrečeno so•alje. Hvala vsem, ki ste prišli na pogreb moje sestre Angele.

Slavko Blatnik z družino, St. Albans VIC.

URESNIÈENE •ELJE

Konec leta 2002 je nakazovalo, da se bodo najine dolgoletne sanje morda uresnièile – potovanje po Avstraliji. Kolega Andrej je povedal, da bo junija 2004 v Milduri – Avstralija, potekalo 16. svetovno balonarsko prvenstvo, ki se ga bo udeleil kot observer – sodnik opazovalec. Seveda pa bi obisk balonarskega prvenstva razširil na potovanje po Avstraliji. Ker smo •e enkrat tako skupaj potovali po Španiji, naju je sedaj vabil za dru•bo pri popotovanju po Avstraliji.

Prièeli so nastajati prvi okvirni naerti, kaj bi •eleli videti. Vmes smo •e skoraj mislili, da s potovanjem ne bo niè – te•ave z dopusti, èas, ne nazadnje tudi velik finanèni zalogaj. Vendar, èe ne gremo sedaj, kdo ve, kdaj bomo šli. Zato smo zavihali rokave, izpilili plan popotovanja in rezervirali letalske vozovnice. Sedaj pa bomo menda res šli.

11. junija smo sedli na letalo za Frankfurt, nato za Sydney. Po skoraj tridesetih urah potovanja smo pristali na sydneysem letališu. “Vzemite vlak do Centrale Station, nato pa za Merrylands in potem peš malo po hribèku navzgor in zagledate cerkev z dvema zvonikoma – in to je to”, mi je po e-mailu napisal Uroš Ergaver.

In tako je tudi bilo. Pater Valerijan nam je pokazal hiško, katera je bila naslednje štiri dni naš dom. Udeleili smo se maše in telovske procesije, nato pa kar urno v raziskovanje mesta. Vse dni smo zgodaj odhajali in pozno prihajali domov. Sydney nam je bil všeè – ogledali smo si znamenito opero, katedralo, muzeje, akvarij, okolico mesta, vo•nja po zalivu, ... in še bi lahko naštevali.

Kmalu smo bili v Cairnsu, kjer smo si ogledali pragozd - ‘rainforest’, rudarsko mesto Kuranda in seveda

èudoviti koralni greben. Navdušile so nas barvne korale in neverjetno pisane ribe, ki so mirno plavale okrog nas.

Naslednji postanek je bil v Alice Springsu, od koder smo se odpeljali na tri dnevno potovanje v rdeèi center – ogled rdeèih gora Uluru, Katatjuta in Kings Canyona. Vozili smo se z mini busom, spali v šotorih v kampih v bli•ini Uluruja. Opazovali smo sonèni zahod, nato pa sonèni vzhod nad temi gorami. Kar sapo nam je jemala mogoènost in èudovita igra barv.

Èudoviti kontrast med ravno z grmièevjem poraslo pokrajino in mogoèno rdeèo goro, ki se dvigne iz te ravnine ter neverjetno modro nebo. Takšne modre barve neba pri nas v Sloveniji ne vidiš.

Zanimiva je tudi ta velikost dr•ave – nekaj sto kilometrov ne vidiš niè drugega kot ravnino, grmièevje, rdeèo zemljo in modro nebo. In dolgo, dolgo nobene hiše. Kaj takega seveda v Evropi ni mogoèe – hiše, naselja, grièi in gore se kar gnetejo.

Potovanje smo nadaljevali v Adelaido, kjer nas je prijazno in zelo gostoljubno sprejel p. Janez. Kolega Andrej se je •e drugi dan odpravil na balonarsko tekmovanje v Milduro, me s sestro pa sva si še nekaj dni ogledovali Adelaido in okolico. Spoznali sva prijetne ljudi – Slovence, ki •e vrsto let •ivijo in delajo v Avstraliji. Èas je bil kar prekratek, saj bi se lahko ure in ure pogovarjali, kako je doma, kako •ivijo tukaj v Avstraliji, kako je bilo, ko so prihajali sem... Vsi so izredno prijazni in zavedni ljudje. Z njimi sva proslavili dan slovenske dr•avnosti. Zelo prijazna sta bila tudi zakonca Vuzem, ki sta naju peljala na izlet v okolico Adelaide in povabila na kosilo.

Èas je pridno teklen naprej in •e je prišla sredo, ko sva se odpravili proti Milduri. Tole je bil podvig – avtomobil z avtomatskim menjalnikom, po “napaèni strani ceste”. Vendar z Bo•jo pomoèjo sva varno prispeli v Milduro. Tukaj je bilo •e kar •ivahno, tekmovanje je potekalo •e od 26. junija. Naslednji dan sva se jim pridru•ili tudi me dve.

Tekmovalni dan se je prièel zgodaj: vstajanje ob 5.00, zajtrk, ‘brifing observerjev’, nato ‘brifing’ s piloti, dodelitev tekmovalnih nalog, poletanje balonov, sledenje balonov pri opravljanju nalog in konèno obdelava opravljenih nalog.

Vsako jutro so piloti dobili nove naloge, ponavadi je bilo veè opravil za tekmovalni dan. Ena od zanimivih nalog, ki sva jo lahko spremljali tudi me dve, je bil “fly in”, kar pomeni, da so piloti morali prileteti do doloèene toèke in èim bli•je cilju odvreèi “marker”. Sodniki – observerji na zemlji so merili, kateri marker je bli•ji. K dobremu rezultatu pa pripomore tudi hitrost doleta na to mesto. Tej nalogi sledi takoj druga, na oddaljenosti pribli•no 4 km brez vmesnega pristajanja balona in še dve ali tri. Za vse skupaj so imeli štiri ure èasa. Na tekmovanju je bilo 87 tekmovalnih balonov iz vsega sveta in okrog trideset netekmovalnih fiesta balonov.

Slovenijo so zastopali trije tekmovalni piloti: Slavko Avi Šorn s hèerko Mašo, Matko Bozovièar z •eno Milko in Radko Petroviè s Tatjano, Stojanom in Majo Jakin. Pilotu Matku Bozovièar je veliko pomagal domaèin Franci Štrubej. Za vse slovenske pilote in njihove ekipe pa je zelo lepo skrbela gospa Jo•ica Gerden, ki •ivi v Milduri. Vodila jih je na izlete in vabila na kosila, za njeno prijaznost so ji zelo hvale•ni.

Kot observerja sta iz Slovenije sodelovala Anja Hoèevar iz Ljubljane in Andrej Brumen iz Maribora. Sicer pa je bilo sto ‘observerjev’, lahko bi rekli iz vsega sveta. Mnogi se med seboj •e dobro poznajo, saj se •e vrsto let sreèujejo na razliènih balonarskih tekmovanjih. Pred tremi leti sva tako v Španiji spoznali in se spoprijateljile z Gabrielom Slavec, observerko iz Brazilije. Njen oèe je iz Maribora in je v Sao Paulu predsednik slovenskega kluba. Letos smo se ponovno sreèali, spoznali pa smo

tudi njeno sestro Veroniko, ki je prav tako observerka.

Sicer pa je vse mesto Mildura •ivelo z baloni in balonarji. Spremljevalne prireditve in seveda tekmovalni del so bili zelo obiskani. Še posebej zakljuèni dan, ko je potekala nagradna igra Key grapple: Piloti so poleteli z baloni na izbranem mestu, nato pa so se z vetrom pribli•evali doloèenemu cilju, kjer so bili namešèeni kljuèi, vredni tisoè, dva tisoè in pet tisoè dolarjev. Pilot, ki se je najbolj pribli•al kljuèu in ga snel, je dobil nagrado – uspelo je brazilskemu pilotu Saši, ki je postal sreèen lastnik dva tisoè dolarjev.

S tem je bilo tekmovanje zakljuèeno, zveèer je bila še razglasitev rezultatov ob slovesni veèerji. Naši piloti so dosegli: 52. mesto Avi Šorn, 84. mesto Matko Bozovièar in 85. mesto Radko Petroviè.

Naslednji dan smo se s Gabrielom in delom brazilске ekipe dogovorili, da si bomo skupaj ogledali nekaj lepote avstralske zvezne dr•ave Viktorije: narodni park Grampians in Great Ocean Road – veliko oceansko pot. Vreme nam sicer ni bilo naklonjeno, saj je kar de•evalo, vendar mi se nismo dali in smo kljub vsemu u•ivali v teh lepotah.

Po teh ogledih smo se loèili. Mi smo nadaljevali pot v Ballarat in si ogledali, kako je potekala “zlata mrzlica”, Gabriela in brazilska ekipa pa so nadaljevali pot po obali do Melbournea. Vendar smo se v Melbourneu èez dva dni ponovno sreèali in pre•iveli skupaj še prijeten veèer.

V Melbourneu je bil naš zaèasni dom v Baraga House, kjer nas je zelo prijazno sprejel p. Ciril. Zadnja dva dni smo u•ivali v èudovitih parkih Melbournea. Sreèali

smo se s kolegico Natašo Potoènik iz Maribora, ki je bila tiste dni s starši in babico na obisku pri znancih v Geelongu. Pridružil pa se nam je tudi Mariborèan Derry (Darko), ki je 25 let stari v Avstraliji. In tako je bilo naše enomeseèno potovanje pri koncu. V soboto, 10. julija 2004, smo se poslovili od Marije Anè in p. Cirila, ki sta naju pospremila na letališèe.

V nedeljo, 11. julija, smo bili doma, kjer so najinim vtisom prisluhnili domaèi. Zveèer pa smo skupaj odšli k nedeljski maši v našo upnijsko cerkev sv. Joefa na Studencih. Tudi, da se zahvalimo za sreèno vrnitev domov in predvsem, da je naše potovanje bilo varno in sreèno.

Veliko smo videli, še veliko bi lele videti. Upamo, da se še kdaj vrnemo. Ostali so nama prijetni vtisi in spomini na prijazne ljudi, ki sva jih spoznali. Kar nekaj èasa bomo porabili, da uredimo vse vtise, spomine in slike.

In tako so se najine sanje uresnièile.

*Stanka in Bernarda BAN
ter Andrej Brumen – vsi iz Maribora.*

Zanimiva je tudi ta velikost drave – nekaj sto kilometrov ne vidiš niè drugega kot ravnino, grmièevje, rdeèo zemljo in modro nebo. In dolgo, dolgo nobene hiše. Kaj takega seveda v Evropi ni mogoèe – hiše, naselja, grièi in gore se kar gnetejo.

Obvestilo Slovenskega svetovnega kongresa

Svetovni slovenski Kongres v Ljubljani eli spomniti na najpomembnejše letošnje programe v upanju, da se jih ob obisku domovine lahko udeleite osebno ali posredujete informacije dalje zainteresiranim rojakom:

1. Konferenco slovenskih arhitektov in gradbenikov iz sveta in domovine, ki bo 9. in 10. septembra letos na Brdu pri Kranju. Ker tudi letos z veliko verjetnostjo prièakujemo pokroviteljstvo predsednika drave, dr. Janeza Drnovška, je še toliko bolj zavezujoèe, da se potrudimo in pripravimo konferenco s kar se da odliènim programom, ki ga bodo oblikovale predstavitve uglednih strokovnjakov, naših rojakov iz sveta.

Zato je najveè pozornosti potrebno posvetiti programu, ki bo temeljil na predstavitvi dela uveljavljenih slovenskih arhitektov in gradbenikov s sveta. Uspelo nam je nagovoriti dr. Podrecco, ki je le potrdil svojo udelebo s slavnostnim uvodnim predavanjem. Odzvala sta se tudi Joè Strgar in dr. Hilary Rolih iz ZDA in arhitekt Prinèè iz Italije. Prièakujemo tudi pozitiven odgovor Janeza Hacina iz Švice. K sodelovanju bi radi pritegnili še strokovnjake iz Argentine, Avstralije in Kanade. Pripravljalni odbor ima zato glavno nalogo, da jih nagovori in poskrbi za njihovo udelebo.

Arhitekti in gradbeniki iz Slovenije so organizacijo

prireditve pozdravili, saj bo prispevala k njihovi uveljavitvi. Konferenca mora nositi posebno sporoèilo, ki naj izpostavi pomen splošnega zavedanja o urejenosti in skrbi za ohranjanje lepote našega prostora. Temu bo namenjena tudi osrednja **okrogla miza**, z naslovom **»Kultura prostora kot predpogoj uspešne družbe«**. Program bomo zaèeli s pozdravnimi nagovori in z uvodnim predavanjem dr. Podreccèe, nadaljevali s predstavitvijo del naših arhitektov in gradbenikov iz sveta, povzeli delo domaèih strokovnjakov, **predstavili naše študente arhitekture po svetu** in ga zaokroili z le omenjeno širšo razpravo o kulturi prostora, kjer bodo sodelovali predstavniki arhitektov, gradbenikov, urbanistov, krajinskih arhitektov in tudi vlade.

2. Pripravljamo se tudi na naslednjo Konferenco slovenskih zdravnikov po svetu, ki bo od 18. do 20. maja 2005, predvidoma v Portoroèu.

Tistim, ki se zavzeto trudite in nam pomagate pri pridobivanju naslovov, nagovarjate arhitekto in zdravnike k udelebi na konferenci, nas vzpodbujate in nam svetujete, se najlepše zahvaljujem. Èe bo zmozel pomagati še kdo drug, bo naš Kongres le še bolj moèan, bolj iv in opravièen vsega, kar nosi v svojem bogatem poslanstvu. Vse dobro in lep pozdrav!

Jana Èop (besedilo je posredovala Jovica Gerden)